

ἐκκλησίας μετ' ὀλίγον θέλουσι τὸ εὖρε ἄλλοι, διότι ἤλω τὸ καταθέσει ἐκεῖ· οἱ σκύλοι θέλουσι τὸ καταφάγει, ἡ θέλει τὸ λαβεῖ κἀνεῖ ἀπὸ εὐσπλαγχίναν. Ἀγαπήσας καὶ συγκινηθεὶς εἶπον.

— Δὲς μοι τὸ θρόνον, ἐπιφορτίζομαι νὰ τὸ περιποιθῶ καὶ νὰ τὸ ἐπαναφέρω εἰς τὴν ζωή. Ἐὰν δὲ τίς τὸ ἀτήρη νὰ ζήρη, θέλω τὸ υἱοθετήσαι.

— Τὸ πῶλῶ ἀλλὰ δὲν τὸ χαρίζω· ἰδοὺ ἐγγίζει τὸ πῶμα, λέγουσι οἱ Ἰουδαῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν τινος χριστιανὸν διὰ νὰ πίουσι τὸ οἶμα του, καὶ νὰ φάγουν τὸ κρέας του.

— Ἐρρόψα νόμισμα ἀργυροῦν πρὸς τὸ ἀχρεῖον ἐκείνο πλασμά, σὲ ἔλαβον εἰς τὰς ἀγκάλας μου σὲ ὠνόμασα 'Ραχὴλ εἰς ἀνάμνησιν τῆς μητρός μου, καὶ ἐπὶ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἀπαλαγείσα τῶν κακῶν μεταχειρίσεων τῆς ἀχρείας ἀθιγγάνου, περιβληθείσα μετ' ἀπὸ πατρικὴν φροντίδα καὶ ἀγάπην κατέστης θυγάτηρ μου. Δὲν σοὶ εἶκα ποτὲ τὸ μυστικὸν τοῦτο διότι ἐνόμιζα ὅτι ἂν τὸ ἐμάνθανες δὲν ἤθελες πλέον μ' ἐγαπᾶ ὡς πατέρα. Ἦδη ὅτε σὺ ἀπωθῆς τὸν πατέρα σου, ἦδη ὅτε θέλεις νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃς γίνωσκε τὸ μυστικόν, καὶ διὰ νὰ ἀναπαύσῃς τὴν συνειδήσιν σου, θέλεις εἶπει, «Δύναμαι νὰ τὸν ἐγκαταλείψω ἀνμαρτήτως, διότι ἐγὼ εἶμαι πατήρ μου»

— Ἡ νεῦνις περιβαλοῦσα τὸν γέροντα διὰ τῶν χειρῶν καὶ ἔλκουσα πρὸς ἑαυτήν.

— Σὲ ἀγαπῶ θερμότερον, εἶπε, ἀλλὰ δὲν ἤθελον εἶναι θυγάτηρ ἀναξία τῆς ἀγάπης σου καὶ τῶν ὁδηγῶν σου, ἐὰν ἐδίσταζον πρὸς στιγμὴν μόνον νὰ θυσιάσω τὴν εὐτυχίαν μου ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἐκείνου ὅστις ἐκώλυται ἤδη διότι μετ' ὑπερασπίσθης; 'Ακουσόν μου· ἐκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ 'Υψίστου, ὅστις ἤδη μετ' ἐκούει, νὰ ζητήσω παρὰ τῆς εὐεργετιδῆς μου τὴν χάριν τοῦ νὰ μεθέξῃς τῶν δυσχερῶν καὶ τῶν κινδύνων εἰς οὓς μετ' ἐπιπορεύεται. Καὶ δὲν θέλω παύσαι ζητοῦσα αὐτὴν τὴν χάριν εἰμὶ ἀφοῦ ἐξανιλήτω ἀπάσας τὰς δυσχερείας.

— Ὁ Ἰουδαῖος ἀσπασθεὶς τρυφερῶς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ ἀπομάζας τὰ δάκρυά της, καὶ αὐτὸ ζητῶ καὶ ἐγὼ, εἶπε, σὲ συγχωρῶ καὶ σ' ἀγαπῶ ἤδη περισσοτέρον.

— Ἐλάλουν εἰσέτι ὅτε εἰαίως τῆς θύρας ἀνοικθείας, εἰσῆλθε γυνὴ κεκαλυμμένη τὸ πρόσωπον, δὲν εἶχε δὲ ἀνάγκην νὰ δεῖξῃ τὸ πρόσωπόν της ὅπως ἀνιχνωρισθῇ ὑπὸ τῆς 'Ραχὴλ, τὸ βάδιμα καὶ ὁ ἥχος τῆς φωνῆς ἤρχον νὰ πείσωσι τὴν νεάνίδα ὅτι εὐρίσκειτο ἐνώπιον τῆς προστατίδος αὐτῆς.

— Ἐτήρησα τὰς ὑποσχέσεις μου, σὺ δὲ εἰσὶ εἰς τὴν οἰκίαν νὰ τηρήσῃς τὰς ἰδικὰς σου; ἠρώτησεν ἡ ἄγνωστος.

— Περιμένω τὰς διαταγὰς τῆς σεβαστῆς μοι κυρίας, εἶπαν ἡ νέα γοιυπετήσασα.

— Μὴ μ' ἀποχωρίζῃτε τῆς θυγατρὸς μου, ὑπεταύλισεν ὁ γέροντα προσπεσών. Εἰμαι δοῦλος ἀνάμνησιν καὶ πιστός.

— Ἡ ἄγνωστος ἐνευσε τῷ γέροντι νὰ ἐγερθῇ, καὶ κλίσασα ἐπ' αὐτὸν τὸ βλέμμα σιωπηλῶς εἶπεν, ἴσως καὶ ἐσὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου,

σὺ ἀγαπᾷς αὐτὸ τὸ κοράσιον, ἡ δὲ πείρα εἰλέυκανε τὰς τρίχας σου, δύνασαι νὰ συντρέξῃς ἐπωφελεῶς τὰ σχέδιά μου.

'Ακολουθήσατέ με ἀμφοτέροι.

Στιγμαὶ τινὲς ἤρκεσαν εἰς τὸν 'Ηλίαν ὅπως διαθήσῃ περροντισμένως τὸν μάρσιπόν του καὶ λάβῃ μετ' ἑαυτοῦ θαλάντιον πλήρες χρυσίου.

— 'Αφες εἰς τὸν σάκκον σου αὐτὸ τὸ χρυσίον, εἶπεν ἡ ἄγνωστος, ἐν ᾗ ἦσαι πιστός καὶ νοήμων, ἐὰν ἐπιτύχῃς εἰς τὴν ἀποστολὴν δι' ἧς σ' ἐπιφορτίζω, θέλω σοὶ δώσῃ πλοῦτη ἱκανὰ νὰ κορέσῃς τὴν ἀπληστίαν ἐνὸς Ἰουδαίου.

Ὁ 'Ηλίας ὑπήκουσεν· ἡ κολούθησεν δὲ στενάζων τὸ μνηστειῶδες πρόσωπον στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ βραχίονος τῆς 'Ραχὴλ.

Ἡ ἄγνωστος ἐξελθοῦσα τοῦ ξενοδοχείου διήλθε τὴν ὁδὸν τοῦ 'Αγίου Ἀντωνίου, θήματά τινα προπορευομένη τοῦ Ἰουδαίου καὶ τῆς 'Ραχὴλ. 'Ασπυρθεῖσα ὅπισθεν τῆς βασιλικῆς πλατείας, ἐνευσε αὐτοῖς νὰ ἐπιδῶσι δόχηματος ὅπερ ἀνέμενε περὶ τινα σκοτεινὴν γωνίαν· ἐκαθίσταν παρ' αὐτῇ, καὶ τὸ δόχημα, ἀνεχώρησεν ἐν καλῶν, μηδεμίαν λαβόντος τοῦ ἡνιόχου διαταγῇ παρ' ἐκείνης ἢ ἡ μὲν 'Ραχὴλ ὑπέλαμβανεν ὡς μοῖραν, ὁ δὲ Ἡλίας ὡς δόμονα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΑΝΚΕΖΟΣ ΚΟΕΛΛΟΣ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος Ε'. ἔξη εἰσέτι, ἀλλὰ δὲν ἐδοκίμει πλέον. Κατέφυγεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Ἰούστου, ζητῶν αὐτοῖσι ἀνάπαυσιν καὶ εὐδαιμονίαν, ἡ δὲν ἀπῆλυσεν ἐν τῷ ἐνδόξῳ αὐτοῦ βίῳ.

Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φίλιππος οὕτω καὶ ἐξωτερικῶς εἰδείκνυε εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ἣν ἔλαβε, ζῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κληρονομίαν, περιλαμβάνουσιν τὸ λαμπρότερον στέμμα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης. Νυμφευθεὶς γυναῖκα κατὰ δώδεκα ἔτη πρεσβυτέραν αὐτοῦ, γυναῖκα φύσει μελαγχολικὴν καὶ μετάνθρωπον ἐκῆδετο τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους μετ' ἐπιμελείας, οὐκ καὶ ἐπιμονῆς, οὐχὶ δὲ καὶ μετὰ ζήσης καὶ ἐνδιαφέροντος. Ἀπαρallaχτικῶς ὡς ἐκκληροῖ τις καθῆκον ἐπίπονον. Καὶ τὴν μὲν ἡμέραν διῆγε ἐνασχολούμενος, οὐδέποτε τῆς ἐλαχίστης ἀναφυχῆς φαιδρυνούσης τὸ ὑπὸ τῶν μεριμνῶν καὶ τῆς ἐργασίας ἐξρτυττωμένον αὐτοῦ μέτωπον· τὴν δὲ νύκτα, ἀποσυρόμενος ἐν τῷ προσευχητηρίῳ αὐτοῦ, διετέλει μεμονωμένος, οὐδέποτε φίλης φωνῆς διαταραπτούσης τὴν ἐρημίαν ταύτην.

Ἡ βασιλισσα διῆγε μακρὰν αὐτοῦ. Τοῦ βασιλέως τὸ σκυθρωπὸν οἱ μὲν ἀπέδιδον εἰς τὴν ἀπαρηγόρητον θλίψιν ἣν ἐγκατέλειπεν αὐτῷ ἡ πρώτη σύζυγος, οἱ δὲ εἰς ἀνιάτον τινα νόσον ὑφ' ἧς ἐν τοῖς σπαραγγάνοις αὐτοῖς εἶχε προσβληθῇ. Τὸ ἀληθές ἐστίν, ὅτι οὐδεὶς πο-